

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1041/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114204133
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6114204133.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, v konaní právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná ako advokát a konateľ

Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanému W. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. Z., G. XX, do 30. 06. 2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, v konaní zastúpeného advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, Advokátska kancelária Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 948,78 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/192/2014-113 zo dňa 29. 09. 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu podanú žalobcom (v rozsudku označenej ako „návrh navrhovateľa“), žalovanému (v rozsudku označeného ako „odporca“) a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Okresný súd žalobu zamietol s odkazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, keď na základe vykonaného dokazovania mal za to, že banka nebola oprávnená postúpiť pohľadávku inej osobe bez súhlasu klienta. Na základe uvedeného potom okresný súd vec právne posúdil tak, že žalobcovi chýba aktívna vecná legitímácia a postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) žalobcovi je v zmysle § 39 OZ neplatné.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Tvrdil, že súdu predložil výzvu adresovanú žalovanému právnym predchodcom žalobcu, ktorou bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky, ktorá bola zasielaná obyčajnou poštou, a nakoľko žalobcovi nebola vrátená obálka, možno predpokladať jej doručenie. Doručenie výzvy žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil. Predovšetkým však podľa jeho názoru ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. 04. 2014 sp. zn. 19C/34/2012, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa

12. 10. 2015 sp. zn. 8C/67/2013, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11. 06. 2003 sp. zn. 4Obo 210/01 a uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. 06. 2014 sp. zn. 9Co/133/2013. Ďalej žalobca namietal, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka na daný prípad týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda, absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobe vyhovieť, alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy konania, ktoré zároveň aj vyčíslil.

4. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contratio CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Rozsudok okresného súdu bol vydaný dňa 24. 09. 2015 a odvolanie proti nemu bolo na pošte dňa 09. 11. 2015, teda, ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý v § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety ods. 2 však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, rešpektuje ale procesný účinok odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016, ktorý zostal zachovaný aj po 30. 06. 2016. V dôsledku toho platí, že ustanovenia od 01. 07. 2016 účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán sporu, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 36/1995).

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v konaní nepreukázal aktívnu legitímáciu v konaní. Odvolací súd z odvolaním napadnutého rozsudku, ale ani z obsahu spisu, nezistil nesprávne právne posúdenie veci, ani nedostatočné zistenie skutkového stavu tak, ako to tvrdil v odvolaní žalobca.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je aj omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd nepoužil správny predpis, alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta (veta prvá). A contrario, teda, platí, že pokiaľ klient banky nebol bankou písomne vyzvaný na úhradu peňažného záväzku v prípade, ak je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke bez súhlasu klienta banka nemôže svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a teda, ani osobe, ktorá nie je bankou. Uvedené predpoklady v § 92

ods. 8 Zákona o bankách sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal splnenie všetkých podmienok platného postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalobcu, ktorý doručenie výzvy žalovanému v konaní nepreukázal. Tá skutočnosť, že výzva bola klientovi zasielaná obyčajnou poštou a žalobcovi nebola vrátená obálka, nie je dôkazom tej skutočnosti, že predmetná zásielka bola adresátovi aj doručená.

12. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, pričom táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdených povinností na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009) a nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ako aj podrobnejšie dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny, a to aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý výrok je závislý od rozhodnutia vo veci samej.

14. Odvolací súd neposudzoval námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávnej aplikácie premlčacej doby súdom prvej inštancie vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nepreukázanie aktívnej legitímácie žalobcu, a nie z dôvodu premlčania nároku žalobcu.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, avšak trovy odvolacieho konania, ktoré by boli preukázané, odôvodnené, a ktoré by predstavovali účelne vynaložené výdavky žalovaného (§ 251 CSP), nevznikli. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 CSP) nepriznáva.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)

(§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)

(§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).